

Presuda Općeg suda od 13. srpnja 2018. – Star Television Productions protiv EUIPO-a – Marc Dorcel (STAR)

(Predmet T-797/17) ⁽¹⁾

(„**Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Figurativni žig Europske unije STAR — Nepostojanje stvarne uporabe žiga — Članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001)**“)

(2018/C 352/40)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Star Television Productions Ltd (Tortola, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: D. Farnsworth, *solicitor*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: V. Ruzek, *agent*)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Marc Dorcel SA (Pariz, Francuska) (zastupnik: B. Soyer, *odvjetnik*)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. rujna 2017. (predmet R 1519/2016-2), koja se odnosi na postupak povodom opoziva između društava Star Television Productions i Marc Dorcel.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Star Television Productions Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 42, 5. 2. 2018.

Tužba podnesena 27. lipnja 2018. – WV protiv ESVD

(Predmet T-388/18)

(2018/C 352/41)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: WV (zastupnik: É. Boigelot, *odvjetnik*)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

— njezinu tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;

- posljedično tomu, i nakon što je tuženiku odredio da najprije i na temelju članka 89. stavka 3. točke (d) Poslovnika Općeg suda kojim se određuju „Mjere upravljanja postupkom”, podnese sve dokazne elemente i dokumente u vezi s ovim predmetom, osobito: ovlaštenje i zaključke interne sigurnosne istrage koju je provelo tijelo za imenovanje; sve ESVD-ove interne dokumente i odluke sastavljene u vezi s optužbama za navodno iznošenje dokumenata i moguće tužiteljično prosljeđivanje informacija trećoj zemlji (Izrael/Turska), precizne datume, navodno podijeljene informacije i konkretne dokaze te informacije prosljeđene sigurnosnoj službi i njezin odgovor; dokumente i/ili interne odluke koje su očito donesene ili sastavljene u vezi s incidentom od 27. srpnja 2016. i osobito obavijest Izvršnog glavnog tajnika ESVD-a o isključenju tužiteljice iz odjela za Tursku; poruku elektroničke pošte koju je [X] poslala [Y-u] u rujnu 2015., a u kojoj navodno navodi „ozbiljne probleme koji su uglavnom vezani uz tužiteljično ponašanje”; informacije o naravi njezinih različitih premještaja kako bi se razjasnilo jesu li oni bili izvršeni u okviru njezina radnog mjesta i/ili drugih radnih mjesta; zadaće nacionalnih stručnjaka koji su stavljeni na raspolaganje ESVD-ovu odjelu za Tursku na temelju sporazuma sklopljenog s različitim državama članicama u lipnju 2015. radi osnivanja navedenog odjela; zapisnik sastanka od 18. svibnja 2017. na kojem su prisustvovali tužiteljica, predstavnik odbora za osoblje i tijelo za imenovanje; razmjena poruka elektroničke pošte od 10. srpnja 2017. između [Z-a] i šefa delegacije Europske unije u Turskoj;
- poništi prešutnu odluku o odbijanju zahtjeva za pomoć na temelju članka 24. Statuta, podnesenog 4. rujna 2017.;
- poništi odluku od 28. ožujka 2018., pod referentnim brojem Ares(2018)1705593, koja je bila dostavljena istog dana i kojom je tijelo za imenovanje odbilo tužiteljičinu pritužbu od 29. studenoga 2017.; pod referentnim brojem R/510/17, protiv prešutnog odbijanja zahtjeva za pomoć na temelju članka 24. Statuta;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova, u skladu s člankom 134. Poslovnika Općeg suda Europske unije.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužiteljica u prilog svojoj tužbi ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi dužnosti pružanja pomoći i brižnog postupanja, povredi članka 1.e stavka 2., 12., 12.a, 22.c, 24., 25. i 26. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik), načela dobre uprave te na povredi članaka 1. i 2. Priloga IX. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije i Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužiteljica također u okviru tužbenog razloga navodi povredu osobito članaka 41., 47. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, prava na obranu, zlouporabu prava i postupka, pored očitog kršenja načela legitimnih očekivanja i jednakosti oružja.

Tužiteljica u okviru tužbenog razloga naposljetku ističe povredu načela koje upravi nalaže da donosi odluke samo na temelju zakonom dopuštenih razloga, koji su relevantni i ne sadržavaju očitu/e pogrešku/e u činjeničnoj ili pravnoj ocjeni te povredu načela proporcionalnosti, kontradiktornosti, dobre uprave i pravne sigurnosti, pored kršenja Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o pristupu javnosti dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

Navedeni prigovor sastoji se od toga što tijelo za imenovanje, donijevši pobijanu odluku u navedenim okolnostima i potom odbivši tužiteljičinu pritužbu, očito nije pravilno primijenilo i protumačilo odredbe internih pravila i navedena načela jer je odluku utemeljilo na netočnom obrazloženju kako u pogledu činjeničnog stanja, tako i u pogledu pravne ocjene te je stoga tužiteljicu stavilo u nezakonit upravni položaj, u kojem ne postoji nikakva podudarnost između utvrđenih činjenica i odbijanja zahtjeva za pomoć.